

Αριθ. 28.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς.
Ἔτησίᾳ, Τάλαρα Δίστιλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 1,122. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Δηλοποιεῖ ὅτι,

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῶν διευθυνθέντων εἰς αὐτὸ προσφορῶν διὰ τὴν ἀγορὰν, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως πώλησιν τῶν περίπου δύο χιλιάδων κανταρίων ὀρειχάλκου, ἀπεφασίσθη ἡ ἐκ διαλειμμάτων πώλησις αὐτοῦ εἰς Ναύπλιον, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὁ ὀρείχαλκος, διὰ δημοπρασίας.

Ἡ ποσότης τῶν δύο χιλιάδων κανταρίων θέλει διαιρεθῇ εἰς δέκα μερίδας.

Ἐκάστη μερίς δὲν θέλει ἔχει οὔτε ὀλιγώτερον τῶν 150 κανταρίων βάρος, οὔτε περισσώτερον τῶν 250.

Τὰ κανόνια ὅλα θέλουν ἀριθμηθῇ, καὶ θέλουν σημειωθῇ εἰς ἐκάστην μερίδα οἱ ἀριθμοὶ τῶν κανονίων τῶν συνιστῶντων αὐτήν.

Ἐκάστη μερίς θέλει πωληθῇ χωριστὰ, καὶ ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸν προσφέροντα τὴν ἀνωτέραν τιμήν.

Ἡ πώλησις γίνεται διὰ μετρητῶν, καὶ τὸ μὲν τρίτον τῆς τιμῆς καταβάλλεται ἀμέσως, τὰ δ' ἄλλα δύο τρίτα ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν.

Ἡ παράδοσις τῶν ὀρειχαλκίων κανονίων γίνεται εἰς τὸ ἀκροθαλάσσιον, καὶ μὲ συμφωνίαν ἐξαγωγῆς ἐλευθέρας πάντος δικαιώματος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 5 Ἀπριλίου 1829.

Τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Τὰ ἐκ Ναυπλίου περιμενόμενα 250 ἔτερα ὄσφανα, τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ διδασκάλου τῆς Ἀλληλοδιδασκικῆς Κυρίου Ν. Νικητόπου διατελοῦντα, ἔφθασαν καὶ αὐτὰ τὴν 30 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐνταῦθα, καὶ συνετάχθησαν εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον μετὰ τῶν ἐκ Πύρου προτέρων ἐλθόντων καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Κυρίου Γεωργίου Λιγνῶνα ἀνατρεφομένων.

—Τῇ 6 τοῦ παρόντος μηνὸς ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅπου παρευρέθησαν τὸ Τπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ Πανελλήνιον καὶ ὅλαι αἱ λοιπαὶ Ἀρχαί. Μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας, ὁ ἐπιτηρητὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρχιμανδρίτης Κύριος Λεόντιος Καμπάνης ἐξεφώνησε λόγον κατὰ τὴν ἑορταστικὴν ἐγκαίνιαν, τῶν παρευρεθέντων, τοῦ Συνδρομητοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐξοχωτάτου ἡμῶν Κυδερνήτου, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Α. Ε. Προστάτου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἐξοχωτάτου Κόμητος Β. Α. Καποδίστρια, πρὸς τὴν καὶ τῶν ὀρφανῶν παιδιῶν.

Ἐπειτα ὑψήσαν ὅλοι εἰς τὸ Ἀλληλοδιδασκικόν, ὅπου οἱ μαθηταὶ ἔκαμαν τὰ γυμνάσματά των· εἰς δὲ μικρὸς μαθητὴς ἐξεφώνησε τὴν ἐξῆς εὐχαριστήριον προσευχήν.

“Θεὲ οὐράνιε! βασιλεῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς! ὅστις προνοεῖς καὶ διοικεῖς τὰ πάντα, καὶ ἐξαπέστειλας τοιοῦτον φιλοστοργότατον πατέρα μας τὸν Κυδερνήτην! ὅστις προνοεῖ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους μας, καὶ διὰ τὴν समाτικὴν καὶ ἠθικὴν ὑπαρξίν ἡμῶν τῶν ὀρφανῶν παιδιῶν, ὅστις δίδωρε καὶ ἄξιον Προστάτην μας τὸν ἀδελφὸν Αὐτοῦ Βιάζον Α. Καποδίστριαν!”

“Τῷ πιστε δεὲ, ὅστις εἶπας, “Ἐκ στόματος νηπίων, καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον,, δέξου τὰς ταπεινάς εὐχαριστίας μας, καὶ διαφύλαξον τὸν Κυδερνήτην, καὶ τὸν Προστάτην μας, καὶ ὅλους τοὺς συνδρομητάς μας ἀπὸ κάθε δεινόν! ἔμπνευσον εἰς αὐτοὺς τὴν σοφίαν σου! φώτισον καὶ ἡμᾶς νὰ μάθωμεν τὰ ἱερὰ γράμματα, διὰ νὰ γενῶμεν κακοὶ χριστιανοὶ καὶ πατριῶται, Ἀμήν.

Ἐπειτα εἰς ἄλλος μαθητὴς ἐξεφώνησεν ὡς ἐξῆς:

Ἐκ λαμπρότατοι Κύριοι!

Τὸ ἔθνος μας ἡ Ἑλλὰς ἔγεινε τὸν παλαιὸν καιρὸν τὸ παράδειγμα εἰς ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα διὰ τὴν παιδείαν! περιφήμους τέχνας! νόμους! καὶ Διοίκησιν! κατεσκληρώθη ὅμως ἀπὸ διαφόρους κατὰ καιρὸν δυνάστας! καὶ κατεσκοτίζετο τόσους αἰῶνας ἀπὸ τὸ ζοφερὸν νέφος τῆς ἀμαθίας! τῆς βαρβαρότητος! καὶ τῆς θρηνηδίας των!

Ἡδύοκησεν ὁ πανάγαθος Θεὸς εἰς τὰς ἡμέρας μας νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ ἔθνος μας, καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν αὐτονομίαν του διὰ συνεργείας τῶν τριῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, ἔχον Κυδερνήτην ἄξιον καὶ ἀγαθὸν τὸν φιλοστοργότατον ἡμῶν πατέρα Κόμητα Ἰωάννην Καποδίστριαν, ὁ ὅποιος, ἐνῶ προνοεῖ διὰ τὴν εὐ-

δαμονίαν τοῦ ἔθνους μας, ἔλαβε καὶ ἰδιαιτέραν πρόνοιαν διὰ τῆς σωματικῆς καὶ ἠθικῆς ὑπαρξίν ἡμῶν τῶν ὀρφανῶν παιδίων. Οἱ γονεῖς μᾶς ἐθανατώθησαν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Πατριδος! καὶ τὰ περισσότερα ἀπὸ ἡμᾶς, μᾶς ἐπῆραν αἰχμαλωτὰ οἱ Ἀράβιδες! καὶ μᾶς εἶχεν χειρότερα ἀπὸ τὰ κτήνη τῶν!!

Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν πρὸς ἡμᾶς πρόνοιαν, προσφέρομεν τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν οὐράνιον βασιλέα Θεὸν ἡμῶν, πρὸς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς, πρὸς τὸν φιλοστοργότατον πατέρα μας Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὸν ἄνθρωπον μας, πρὸς τὸν ἀδελφόν τῆς Α. Ε. τὸν Β. Α. Κατωδίστριαν, τὸν ὁποῖον μετὰ τὸν Κυβερνήτην ἔχομεν πρῶτον τὰς ψυχὰς μας, προσέτι καὶ εἰς ὅλους τοὺς φιλέλληνας!

Παιδιά καὶ ἀδελφοί, ἐπευχόμενα πρὸς τὸν Ὑψιστον, ἃς εὐχαριστήσωμεν τοὺς εὐεργέτας μας.

Ζήτωσαν οἱ Σύμμαχοι Βασιλεῖς! ὁ Κυβερνήτης! ἡ Ἑλλάς! ὁ Προστάτης μας! καὶ οἱ φιλέλληνες!

Ὁ μαθητὴς ἐπρόφερε τρεῖς μεγαλοφώνως, καὶ ἐχειροκρότησαν. Λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἀνεχώρησαν διὰ τὰς οἰκίας των, προσφέροντες τὸ σέβας των πρὸς τὰς παρευρεθείσας Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι βλέπουσιν τὴν ἀποκατάστασιν τοιούτων πολυπαθεστάτων ὀρφανῶν παιδίων, ἀνεχώρησαν μὲ αἰσθήματα λύπης καὶ χαρᾶς μικτά. Ὑπῆγαν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου συνέρχεται τὸ Πανελλήνιον, καὶ ἔλαβον τὴν ὑποδοχὴν παρὰ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Δυτικῶν Σποράδων καὶ Προστάτου τοῦ Ὀρφανοτροφείου Β. Α. Κατωδίστρια.

Γράφουν ἐκ Σύρας ἀπὸ 8 Ἀπριλίου τὰ ἐξῆς:

Οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Ἑλλησπόντες καὶ Σμύρνης ἐρχόμενοι διηγοῦνται ὅλοι συμφώνως τὰς προλαβούσας εἰδήσεις περὶ τῶν γενομένων ἀποβάσεων τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων εἰς Αἰνειαῖδα, Σωζόπολιν καὶ Μήδειαν. Προσθέτουν δὲ ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος διεφημίζετο ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὸ στρατόπεδον. Πολλὰ στρατεύματα Ῥωσικὰ ἐστάλησαν πρὸς τὰς εἰσόδους τοῦ Αἴμου, καὶ πολλότατα ἦσαν συνηθροισμένα εἰς Ὀδησσὸν καὶ περίξ. Οἱ Τούρκοι δοκιμάζουν πολλὴν ἀγωνίαν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἡ εἰς Μεσημβρίαν ἀπόδασις τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων ἐπιβεβαιούται καὶ ἀπὸ τὸν Ταχυδρόμον τῆς Σμύρνης.

Κατὰ τὰς νεωτέρας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις, ὁ Σουλτάνος ἐξέδωκε διαταγὴν νὰ ἀναχωρήσωσι 30,000 κάτοικοι Ἑλλῆνες, Ἀρμένιοι καὶ Ἑβραῖοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνὰ 10,000 ἀφ' ἑκάστης φυλῆς καὶ οἱ μὲν πρῶτοι πέμπονται ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα του, οἱ δὲ Ἀρμένιοι μεταφέρονται εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἑβραῖοι εἰς ὅποιον μέρος τῆς Τουρκίας θέλουν. Θέλουν δὲ μετακομισθῆ με φορτηγὰ Τουρκικὰ, διότι τὰ Εὐρωπαϊκὰ πλοῖα δὲν δύνανται νὰ προσφέρωσιν ἐγγυήσεις.

Εἰς τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου εἶναι ἕως τώρα σταλμένα 15 πολεμικὰ πλεῖα. Ἐφεδιάζονται τὰ Φαναράκια, καὶ νεωστὶ ἐστάλησαν πολλοὶ στρατιῶται καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ φρούρια.

Πεῖνα μεγάλη ἐπικρατεῖ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ μὲ πολλὴν δυσκολίαν προμηθεύονται οἱ κάτοικοι τὴν καθημερινὴν των τροφήν.

Ὁ Σουλτάνος φαίνεται καθημέραν εἰς τὴν πόλιν ἐνδεδυμένος τὸν τακτικὸν ἱματισμὸν, μὲ φέσι, καὶ στενὰ ὑποδήματα, συνωδευμένος μόνον ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς ἀνθρώπους.

Ἀπὸ τὴν Αἶνον διηγοῦνται ὅτι ἡ Σούμλα ἐκυριεύθη παρὰ τῶν Ῥώσων, καὶ τὰ Τευρκικὰ στρατεύματα κατέφυγον εἰς τὰ περίξ τῆς Ἀδριανουπόλεως. Λέγουσι ὅτι ἐκυριεύθησαν καὶ αἱ Τεσσαράκοντα Ἐκκλησίαι παρὰ τῶν ἀποδάντων Ῥώσων.

Αἱ ἀπὸ Θεσσαλονίκην εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι τὰ Ῥουμλικὰ στρατεύματα διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν εὐρίσκονται εἰς ἄκραν ἀταξίαν, καὶ διασκορπίζονται.

Ἀναφορὰ τῶν Ἀρχείων πρὸς τὸν Κυβερνήτην περὶ τῆς δημοτελοῦς αὐτῶν πράξεως, εἰς ἣν ἀποκαθιστῶσι τὴν Α. Ε. πληρεξούσιον. (Βλ. τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Γεν. Ἐφημ.)

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,

Ἐξοχώτατε,

Σεβασθέντες τὰς περὶ πληρεξουσίων σταλείσας προκηρύξεις, συνηθροίσθημεν εἰς τὸν εὐρυχωρότερον ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ὅπου ἀκούσαντες αὐτὰς, εἰς ἄλλην ἐκλογὴν πλέον ἀξίαν, πλέον ἀθώαν, καὶ ἐλευθέραν δὲν εὐχαριστήθημεν, παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος. ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπατήσατε τὴν κλασικὴν γῆν τῶν προπατόρων μας.

Αὕτη λέγομεν τοῦ ὑψηλοῦ ὑποκειμένου σας ἡ ἐκλογὴ ἐγχαράχθη εἰς τὰς πολυπαθεῖς καρδίας μας, διέμεινε καὶ θέλει διαμείνει ἀνεξάλειπτος.

Αὐτὴν ἐγκρίναμεν ἀξίαν τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους, καὶ τῶν μοναδικῶν συμφερόντων μας, αὐτὴν γνωρίζομεν καὶ ἔχομεν πληρεξούσιον, εἰς αὐτὴν δίδομεν ὁμοῦ ἅπαντες τὰς ψήφους μας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀφοσιούμενοι οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας μας ὁλικῶς ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 31 Μαρτίου 1829.

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως, τῶν ἐκλογέων τῶν χωρίων, καὶ τοῦ κλήρου ὅλης τῆς ἐπαρχίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Βουκορεστίου, 13 Φεβρουαρίου.

Ἐπισκευασθεῖσα ἡ Βάργα ἔγεινε δυνατωτέρα παρ' ὅσον

το πρότερον. Εύρίσκονται ἐν αὐτῇ 10,000 φρουροί, καὶ ὁ στρατηγὸς Ῥὸθ ἔχει ἐν αὐτῇ τὸ στρατηγεῖόν του. Τὸ Κου-
 γεντζί, τὸ Μιγκάλι, ἡ Κιζάρνα καὶ ἡ Ἰρσόδα δὲν προσ-
 ὀλήθησαν οὐδαμῶς, καὶ οὐδὲ δύνανται νὰ ἀπειληθῶσι. Τὸ
 Ἰραζάδι, τὸ Κοσλουτζί καὶ τὸ Παζαρτζίκι κρατοῦνται παρὰ
 τῶν Ῥώσων. Οἱ Τούρκοι δὲν δύνανται, οὐδὲ τολμοῦν νὰ ἐπι-
 χειρισθῶσι τι. Οἱ νεοσύλλεκτοι, οἱ ἐφεδρεύοντες καὶ οἱ ἐπ-
 ανθυνοὶ ἐρχονται πανταχόθεν. Τὰ στρατεύματα εἶναι
 κουρασμένα καὶ ἐνδεδυμένα, καὶ ἡ ἐγγύζουσα ἐκστρατεία
 μέλει ἐπιχειρισθῆ με μεγάλας δυνάμεις καὶ ὑπὸ εὐτυχε-
 τάτους αἰωνούς.

Τὸ στράτευμα διαίρεται εἰς δύο μεγάλα σώματα. Ὁ
 Κόμης Λανζερὼν διοικεῖ ὑπὲρ τοὺς 100,000 ἄνδρας ἐπὶ
 τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τοῦ Δουνάδεως, ὁ δὲ στρατηγὸς Ῥὸθ
 περὶ τοὺς 80,000 ἐπὶ τῆς δεξιᾶς. Παρεκτὸς δὲ τούτων εὐ-
 ρίσκεται καὶ πολυάριθμος ἐφεδρεία ἐπὶ τοῦ Βορυσθένους. Ὁ
 Κόμης Βιτγενστέην εἶναι εἰς Ἰάσιον.

Ἡ σιταδεία εἶναι τόσο ἀνύπαρκτος, ὅσον καὶ αἱ ἤτλαι
 τῶν Ῥώσων, καὶ τέλος πάντων ἡ πᾶν ὥλης, ἥτις φαίνεται
 ὅτι δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ τύφος, καὶ ἥτις, κατὰ τινάς, παίρνει
 χιλιάδας καθημέραν, δὲν ἐξημῶσεν οὐδὲ 1,000 ἄνδρας τὸ
 στράτευμα καὶ διπλασίους τὸν τόπον, καὶ ἐλαττοῦται ἐπ-
 αισθητῶς.

Ἐκ Βιέννης, 4 Μαρτίου.

Εἰδήσεις ἀξιόπιστοι παρὰ τοῦ Ῥωσικοῦ ἀρχιστρατη-
 γείου ἀπὸ 28 τοῦ Φεβρουαρίου ἀναγγέλλουν ὅτι εἶχον μάθει
 ἐκεῖ ἀξιωματικῶς τὴν φθορὰν τοῦ πρὸ τῆς Νικοπόλεως σω-
 ζομένου Τουρκικοῦ στολίσκου. Τὰ στρατεύματα ἐπελήφθη-
 σαν καὶ κατετφίγησαν. Ἐκ τῶν τριάκοντα πλοίων καὶ σα-
 λούπων μονοκανόνων, ἐξ ὧ ἐσύγκειτο ὁ στολίσκος, ἔκανσαν
 τὰ 29. Τὸ ἐν αὐτοῖς πυροβολικὸν καὶ τὰ ἐφῆδια ἠφάνισθησαν.

Ἐκ Βουκορεστίου, 15 Φεβρουαρίου.

Ἐδημοσιεύθη ἐνταῦθα τὸ ἐξῆς ἡμερολόγιον:

Κατὰ τὴν στιγμὴν λαμβάνομεν τὴν εἰδήσιν τῆς παρα-
 δόσεως τῆς Τούρνας, ἥτις ἐκυριεύθη προχθὲς διὰ συνηθῶν.
 Ὁ φρούραρχος αὐτοῦ τοῦ φρουρίου Ἀχμέτ Σελὶμ παρέδω-
 κε τὰς κλεῖς τοῦ φρουρίου εἰς τὸν Κόμητα Λα-ζερῶνα.
 Εἰς ὀλιγώτερον δὲ ἢ τρεῖς ἐβδομάδας ὁ στρατηγὸς οὗτος
 ἐκυριεύσει δι' ἐφόδου ἐν φρούριον (τὸν Καλὲν), ἠνάγκασεν ἐν
 ἑτέρῳ (τὴν Τούρναν) νὰ παραδοθῇ, κατέκτησεν 98 κανόνια,
 8 σημαίας, φονευθέντων καὶ αἰχμαλωτισθέντων 3,500
 Τούρκων, καὶ πάντα ταῦτα καθ' ἣν ὥραν ἡ γῆ σκεπάζεται
 ὑπὸ πολλῶν ποδῶν χιόνος, καὶ ἐνῶ τὸ ψῦχος εὐρίσκεται ἀ-
 κόμῃ εἰς 5, 10, καὶ 12 βαθμούς.

Μᾶς ἀναγγέλλουν ἐξ Ἰασίου ὅτι ὁ στρατηγὸς Κόμης
 Σάκκεν ἀπέθανεν ἀπὸ τύφου. Λέγεται ὅτι τὸ Γιούργεδον
 μέλλει νὰ προσβληθῇ μετ' οὐ πολὺ.

Ἐφημερίς τις δημοσιεύει περιέργους ὑπολογισμοὺς πε-
 ρὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ῥώμης, ὅστις ἠῤῥησε κατὰ σταθε-
 ρὰν πρόοδον ἀπὸ τοῦ πάσχα τοῦ 1819 ἕως τοῦ πάσχα τοῦ
 1828. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐννέα τούτων χρόνων ὁ πλη-
 θυσμὸς ἀνέβη ἀπὸ 134,161 εἰς 142,320 ψυχάς. Ἀπὸ
 δὲ τοῦ 1827 ἕως τοῦ 1828 ἡ αὐξησις ἔγεινεν ἐκ 1,647
 ψυχῶν. Αἱ γεννήσεις πρὸς τὸν ἐσωτερικὸν πληθυσμὸν ἔχου-
 σι λόγον ὡς 1 πρὸς 28 2/3, καὶ αἱ θανάτοι ὡς 1 πρὸς 34
 1/3. Αἱ γεννήσεις τῶν παιδῶν πρὸς τὰς τῶν κορασίων ὡς

1 πρὸς 1 1/2. Αἱ θανάτοι πρὸς τὰς γεννήσεις εἶναι ὡς 1 πρὸς
 1 1/5. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ ἐκεῖνον χρόνον συνέδησαν 166
 συνοικέσια ὀλιγώτερα ἢ κατὰ τὸ 1827. Τὰ συνοικέσια
 εἶναι πρὸς τὰς γεννήσεις, ὡς 1 πρὸς 5. Ὁ ἀριθμὸς τῶν
 γεννήσεων κατὰ μῆνα ὑπῆρξε 417 4/5, καὶ καθ' ἡμέραν
 ὀλιγώτερόν τι ἢ 14. Ὁ δὲ τῶν θανόντων ἀριθμὸς κατὰ μῆνα
 μὲν 344 5/6, καθ' ἡμέραν δὲ ὀλιγώτερόν τι ἢ 11.

(Γαλλ. Ταχυδρ.)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Οἱ ἐπικήδριοι καὶ ἐπινίκιοι λόγοι τοῦ Κυρίου Σπυρ. Τρικού-
 πη, οἱ ὅποιοι ἐκφωνοῦμενοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπαναστάσε-
 ως παρὰ τοῦ εὐγλώττου συγγραφῆως αὐτῶν, ἐκίνουν ἄλλοτε
 μὲν τὰ δάκρυα, ἄλλοτε δὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν, καὶ πάντοτε τὰς
 εὐφημίας καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πολυπληθοῦς αὐτοῦ ἀκρο-
 ατηρίου, ἐξῆλθον ἤδη ἐκ τῶν ἐνταῦθα πιεστηρίων εἰς βιβλιά-
 ριον συνηνωμένοι· εἰσὶ δὲ οἱ ἐφεξῆς ἐπτά.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ λόρδου Βαϊρῶνος.

Εἰς τὴν μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Νεοκάστρου γενικὴν ἀμνησίαν.

Εἰς τὴν κατὰ τὸν Καφυρέα (Καβο-δόρο) ναυμαχίαν.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν Ῥαχωβαν μάχην.

Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Καραϊσκάκη.

Εἰς τὴν ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίαν τῇ 8 (20) Ὀκτωβρίου.

Ποῖος τῶν Ἑλλήνων δὲν θέλει κατέχει εἰς χεῖρας του τὸ ἔω-
 ρον τοῦτο τῆς ἐπαναστάσεως τῆς πατρίδος του;

Τὸ βιβλιάριον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς Αἴγιον, εἰς Ναύπλιον,
 καὶ εἰς Σύραν, τιμώμενον πρὸς Γρ. 3 1/2.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 5 Ἀπριλίου 1829

Λ. Λιμπερόπουλος.

Περὶ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἱεροῦ τοῦ Πανελληνίου Διός.

Τὰ ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ὑπὸ τ' ὄνομα, Κολῶναι, ὁλο-
 σχιρέστερα τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα εἶναι ἄξια νὰ μᾶς
 προσηλώσουν. Ἀπέχουν αὐταὶ ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως Αἰγίνης
 ἕως δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν· κεῖνται πρὸς τὸ Ἀνατολικοδό-
 ρειον μέρος τῆς νήσου ἐπὶ μιᾶς ἐπιφανοῦς σκοπιᾶς, ὅθεν
 προσβάλλονται ἀπὸ τὸν πλέον ἄποπτον καὶ κλασικὸν ὀρί-
 ζοντα τοῦ Αἰγαίου, τοῦ Σουνίου, τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν, ὅλης
 τῆς δυτικῆς Ἀττικῆς παραλίας, τῆς Σαλαμίνης προσεχέ-
 στερον, τῆς Μεγαρίδος καὶ τῶν εἰς νέφη βεδυθισμένων ἐπ-
 ἑκείνα βουνῶν τῆς Κορινθίας καὶ Ἀργολίδος.

Προβαίνοντος δὲ τοῦ φιλοθεάμονος παρατηρητοῦ ἀπὸ δυσ-
 μῶν καὶ νύτου ὡς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐπιβάντος ἀλληλε-
 διαδόχως καθ' ὁδὸν ἐπὶ δύο κολωνῶν ἢ ράχεων ἀπεχόντων
 κατὰ μετρίαν τὴν ἀπόστασιν, τὰ σεπτὰ τῆς ἀρχαιότητος
 ταῦτα λείψανα μᾶς προσβάλλουν διὰ τῆς πλέον τερπνῆς
 θέας, διὰ τὴν ὁποίαν πρὸς ἄλληλα φυλάττουν φιλότεχνον
 αἰσθηματικὴν συναρμοσολογίαν. Φθάνει τέλος πάντων ἐπ' αὐτὸν
 τὸν ἱεροπρεπῆ τόπον, καὶ ὁ θεατὴς κατέχεται ἀπὸ σεπτὸν
 σεβασμὸν, ἀπὸ ἱερὰν ἀγιστεῖαν, ἀπὸ ἀλάλητον ἀφασίαν!
 τρέμει τὸν τόπον, μήπως ἐξυβρίσῃ τὰς περιῶταμένας
 σκιάς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα συνελθόντων
 πρὸς ἐξιλασμὸν τοῦ Ὑψίστου (α), μήπως καταπατήσῃ τὸν
 τάφον (β) τοῦ ἐλγόνου τοῦ Διός, τοῦ νείου τῆς Αἰγίνης, τοῦ
 Παρέδρου τοῦ Πλούτωνος! ἀνάμνητα πάθῃ τὸν περι-
 σπῶσι τὸ ὕψος καὶ ἡ αἰωνιότης των ἐμπνέει φρίκην, ἡ καλ-
 λονή των καὶ τὸ νὰ εἶναι ἔρημα πατρῶα ἔργα, ἔλεον! καὶ οὗ-
 τος αὐξάνει καὶ ἐκεῖνη ἐπιτείνεται, ἡ ἀπὸ τὸ παρακείμενον
 τῆς θαλάσσης γαληναῖον κάτοπτρον καὶ τὴν χρυσὴν τοῦ
 ἡλίου ἀντανάκλασιν ἐπὶ τὸ κατὰ θεῖαν μοῖραν ὑπάρχον

(α) Ἰσοκρ. Εὐαγ. § 4.

(β) Πανσ. Κορ. β, κεφ. XXX, § 6.

γυρῶν (α) τῆς Ἀττικῆς ἑδαφός, ἢ ἀπὸ τὸ διακεκομμένον καὶ ποσπτον τῶν προσκειμένων θάμνων ψιθύρισμα ἐκ τῶν ὑδροτικῶν ἐξεγειρομένων ἀνέμων, καὶ τὴν ὀρυγὴν τῶν διαρρήγνυμένων κυμάτων κατὰ τῶν ὑποκειμένων ἀκτῶν.

Τοσούτω μόλις συνέλθῃ τις, καὶ παρατηρεῖ τὸ ὀρθογώνιον σχῆμα ἐκείνου τοῦ ἱεροῦ, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰς σειρὰς τῶν καὶ ἤδη ἀνυψομένων στύλων. Τὸ ἐμβαδὸν τοῦ εἶναι πλεονεξείρων τῶν πεποτωκότων τινῶν τεμαχίων· πολλὰ κιονόκρανα, καὶ τοὶ κρημνισθέντα, σώζονται ἀκέρατα, ἐκ τῶν ὧν πολλὰ εὐρίσκονται ῥιμμένα ἐκτὸς τῆς γραμμῆς τοῦ ἐμβαδού. Ὅλα τὰ ἐρείποντα ταῦτα κομμάτια εἶναι καταστίμμενα ἀπὸ τὰ ἐντετυπωμένα τῶν περιγητῶν ὀνόματα. Αἱ ἀνυψούμεναι στήλαι, σώζονται εἰσέτι τὴν διατύπωσιν καὶ λυσχέριαν τῶν διαστάσεων των, εἶναι τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς· τὰς ἐξεργασμένας τῶν ἐπιφανείας κατετραυμάτισεν ἐν μέρει ὁ πανδαμάτωρ χρόνος μὲν χηραμίδας τινάς· τὸ ὕψος των εἶναι μέτριον· τὸ σχῆμα μιᾶς ἐκάστης μακρόθεν φαίνεται κυλινδρικόν, ἀλλὰ τῷ ὄντι ὁ στέλεχος πάσης μιᾶς εἶναι ἐν πολυέδρον, τοῦ ὁποίου αἱ πρὸς ὀρθὰς ἑδραί, κοίλαι οὔσαι, εἶναι εἴκοσι κατὰ τὴν περίμετρον, τῶν βάσεων ἐξαιρουμένων. Ἐκάστη κοίλη ἑδρα ἢ ἐπιφάνεια ὁμοιάζει διχότομον σωλήνα, τοῦ ὁποίου τὸ τῆς ἡμιπεριφερείας τόξον κατὰ τὴν κοιλότητά του εἶναι διπάλαμον, ἐξ οὗ τὸ χόνδρον των πλευραὶ διακεκριμέναι διορίζουν ταύτας τὰς ἑδρας. Αὗται αἱ κολῶναι εἶναι πώριναι τὴν ὕλην· ὁ κορμὸς τινῶν μὲν εἶναι ὁλοσχερῆς, τινῶν δὲ συναρμολογημένον ἀπὸ πλείονα τεμαχίων· ἢ ἀρχιτεκτονικῆ των γλαφυρὰ, δὲν ἐνέει τὴν παικιλίαν των κιονοκράνων τοῦ Κορινθιακοῦ εἶδους. Ἐχουν πρὸς τούτοις ἐκάστη ἴδιον στυλοδάτην, ἔπειτα τὸ σῶμα τοῦ στύλου, ἔπειτα τὸ κιονόκρανον. Ἐπὶ τούτων ἐπικεῖνται, λόγῳ ἀρχιδοκοῦ, ἐν μεγέθει ἐξάεδρα παραλληλεπίπεδα, ἐπιμήκη, ὀρθογώνια, τὰ ὅποια συναρμολογούμενα ἐπιδεξίως φαίνονται συνεχῆ κατὰ τὴν διάστασιν τοῦ μήκους. Ἡ ἀνατολικοβόρειος σειρά των στύλων εἶναι πλήρης, συγκροτεῖται δὲ ἀπὸ ἐξ στύλους τὸ πλάτος τῆς ἢ γραμμῆς των στηλῶν των ἄλλων πλευρῶν εἶναι διακεκομμένη, διότι ἐκρημνίσθησαν τινες. Ἐπειδὴ ὁμοῦ διὰ τὴν παραλληλίαν των αἱ ἀντικείμεναι πλευραὶ εἶναι ἴσαι, καὶ περιπλέον ἢ ἀπόστασις τῆς μιᾶς ἀπὸ τῆς ἄλλης, εἶναι ἐξ ποδῶν, εἴτε μιᾶς ὀργυίας, ἔπεται ὅτι καὶ ἡ δυτικὴ τοῦ πλάτους μετὰ των ἐρείπόντων στηλῶν πλευρὰ ἐσυγκροτεῖτο ἀπὸ ἄλλας ἐξ αἱ δὲ τοῦ μήκους, ἀπὸ δώδεκα. Ὅθεν συγκεφαλαιούμεναι αἱ των τεσσάρων πλευρῶν, καὶ ὑπάρχουσιν αἱ ὑπάρξασαι, ἀπετέλουν περιστύλιον τριάντα ἐξ στηλῶν. Φαίνεται ὅτι ἀνυψαῖτο ποτε καὶ δεύτερον περιστύλιον τοῦ αὐτοῦ σχήματος ἐγγεγραμμένον ἐντὸς τοῦ ἤδη ῥηθέντος· εἰκάζομεν τοῦτο ἀπὸ τὴν ὑπόστρωσιν πλακῶν, ἀνακαλυφθεῖσαν πρὸς τὸν εὐρὸν ἀνεμὸν ἀπὸ τὸ προσφάτως ἐκεῖ γινόμενον σκάψιμον, ἥτις πιθανὸν ὅτι ἐχρησίμευεν ὡς ὑπόδοσις τοῦ ἐγγεγραμμένου περιστυλίου, καὶ β' ὅτι δύο των σωζομένων στηλῶν πρὸς τὴν ἀνατολικοβόρειον πλευρὰν ἀνυψοῦνται ἐκ παραλλήλου κατὰ ἴσας ἀποστάσεις ἐντὸς τῆς ῥηθείσης πλευρᾶς τοῦ πλάτους των ἐξ στύλων τοῦ ἐκτὸς περιστυλίου· πιθανὸν λοιπὸν, ὅτι τοῦτο ἐγένετο καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς. Αὗται αἱ δύο στήλαι κείνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς καὶ ἐπιπέδου ὡς πρὸς τὴν ῥηθείσαν ὑπόστρωσιν, ἥτις χρησιμεύει ὡς ὑπόδοσις· τοιαύτην ὑπόδοσιν ἔχει καὶ τὸ ἐκτὸς εἰκαζόμενον περιστύλιον. Τεθέντος λοιπὸν τοῦ ἐγγεγραμμένου τού-

(α) Ἐν. Περ. Προσ.

του περιστυλίου, ἐξ ἀναλογίας εὐρίσκεται, ὅτι ἡ μὲν γραμμὴ τοῦ πλάτους τοῦ ἐπληροῦτο ἀπὸ τέσσαρας στηλῆς, ἡ δὲ τοῦ μήκους ἀπὸ ὀκτώ· καὶ ἐπομένως τὸ ὅλον περιστύλιον ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρας, αἱ ὁποῖαι προστεθεῖσαι μετὰ των τοῦ πρώτου περιστυλίου τοῦ περιγεγραμμένου, συναριθμοῦνται εἰς ἐξήκοντα πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἱεροῦ. Ἡ ἀνακαλυπτομένη ὑπόστρωσις ἀπὸ τὸ ἐκεῖ πρόσφατον σκάψιμον πρὸ τῆς δυτικοβορείου τοῦ ἱεροῦ προσφωσ ἴσως ἀνήκει εἰς τὸν περίβολον τοῦτον. Ἰδοὺ ποία εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀρχαίου τούτου μνημείου!

Ἀλλὰ τίνας ναὸς ἢ ἱερὸν εἶναι; Ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης, μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἀκριδὴς Ἑλλήν περιγητῆς, () ἀνεγείρετο ναὸς τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τὸ Αἰάκειον· καὶ ὅχι πολὺ ἀφιστάμενοι ἀπ' ἀλλήλων ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ ὁ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Πρὸς τούτοις, καθ' ὁδὸν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς, εἶναι ἱερὸν τῆς Ἀφαίας, καὶ ἐπὶ κλησὶν των Αἰγινήτων, τῆς κατὰ τοὺς Κρήτας Δικτύνης, ἥτις ἄλλως ὠνομάζετο Βριτόμαρτυς τοῦ Διὸς καὶ Κάρμης. Εἶναι πρὸς τούτοις καὶ τὸ περιώνυμον ἱερὸν τοῦ Πανελληνίου Διὸς, οἰκοδομηθὲν ἐνταῦθα παρὰ των σταλέντων Ἑλλήνων (δ) εἰς τὸν Ζήνα, ἵνα διὰ τοῦ Αἰακοῦ τὸν ἐξιλάσωνται, καὶ ἀπαλλαγῶσι των καταπιεζόντων αὐχμῶν. Τίνας λοιπὸν ἐκ τούτων εἶναι λείψανα τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος; Κατὰ τὸν πλέον πιθανὸν λόγον, γενομένης παραθέσεως, εἶναι τοῦ Πανελληνίου Διὸς· ἢ τοποθεσία των ῥηθέντων ναῶν, ἐπὶ τὸ μᾶλλον εἰκαζομένη, ἢ εἰδικὴ των περὶ οὗ πρόκειται στηλῶν θέσις ἐπὶ ὄρους, καὶ ἐπὶ ὄρους εὐρισκομένου τοιούτου τὴν σήμερον, ὁποῖον θετικῶς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Πausanias ὅτι ὑπῆρχε τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς. 2. "Τὸ δὲ Πανελλήνιον, ὅτι μὴ τοῦ Διὸς τὸ ἱερὸν, ἄλλο τὸ ὄρος ἀξιόλογον εἶχεν οὐδέν· τοῦτο δὲ τὸ ἱερὸν λέγουσιν Αἰακὸν κειῖναι τῷ Διί, (γ), ὅλα ταῦτα, λέγω, μᾶς πληροφοροῦν περὶ τούτου. Καὶ τῷ ὄντι, φηρατὴ ὕλη δὲν ἡμῶς εἶναι νὰ θριαμβεύσῃ κατὰ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, ἂν δὲν ἡνδρίζετο ἀπὸ τῆς συμπονοῦς τοῦ ἡρωϊκώτατου των ἐθνῶν· τὸ ἡρωϊκώτατον ἔθνος δὲν ἡμῶς εἶναι νὰ ἀριστουργήσῃ εἰμὴ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἔργον· τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἔργον δὲν ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ εἰμὴ εἰς τὸν ὕψατον των θεῶν, διὰ νὰ διαρκέσῃ ἕως τῆς ἐξαναστάσεως των ἀξίων ἀπογόνων των ἀριστουργησάντων.

Τὴν 3 Μαρτίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Χ. Π. Π.

Σημ. Νεωστὶ ἀνεκαλύφθη ἐπὶ των ἐρείπειων τοῦ ναοῦ ταύτου στήλη ἔχουσα ἐπιγραφὴν ΔΙΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Οἱ Ἕλληνες οἱ κατοικοῦντές ποτε τὸ Βυζάντιον, ἡδὴ δὲ διατρίβοντες εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, θέλοντες νὰ συνέλθωσιν εἰς ἓν, διὰ νὰ βοηθῶνται ἀμοιβαίως, καὶ νὰ συνετελέσωσιν ἐπομένως φιλοτιμότερον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς κοινῆς πατρίδος, ἀπεφάσισαν νὰ συσχεθῶσι περὶ συστάσεως νέας πόλεως ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας. Ἐπὶ τούτῳ θέλουν συνέλθῃ ἐνταῦθα κατὰ τὴν 21 τοῦ Ἀπριλίου. Προσκαλοῦσι λοιπὸν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημ. τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος διατρίβοντας συμπολίτας των νὰ στείλουν ὅλοι ἐν καιρῷ τὰ ὀνόματά των εἰς ὅποιον των ἐνταῦθα παροικούντων Βυζαντίων θελήσῃ, ἢ νὰ παρευρεθῶν καὶ οἱ ἴδιοι εἰς Αἰγίνα κατὰ τὴν ῥηθείσαν ἡμέραν, διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς κοινὰς σκέψεις καὶ ἀποφάσεις. Ὅσοι δὲν γνωρίζουν κανένα, ἢ μὴ πορὸν νὰ διευθύνωσι τὰ ὀνόματά των πρὸς τὸν Κ. Λαμπίκη Καρατζάν, ἢ πρὸς τὸν Κ. Μάρκον Δραγούμη.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 8 Ἀπριλίου 1829.

(α) Πaus. Κορ. β. Κεφ. κθ-λ

(β) Ἰσορ. Εὐαγορ. §. 4 — (γ) Πaus. Κορ. β. κεφ. XXX, 4.